

skal selvsagt sag håndteres hensynsfuldt – jeg tror, det var det udtryk, fru Ellen Kristensen brugte – og med fuld respekt for de grønlandske politiske myndigheder også og folks selvstændige stillingtagen.

Må jeg slutte med et par bemærkninger til fru Ellen Kristensens punkt vedrørende uddannelse og ekspertise i Grønland:

Jeg mener, at fru Ellen Kristensen her rammer noget meget centralt, også noget, der ikke er let at løse. Jeg vil selv gerne gøre opmærksom på problemerne vedrørende retspsykiatrien og de psykisk syge patienters muligheder for behandling i Grønland frem for i Danmark.

Det er ikke et punkt, vi kan sige vi har løst, apropos fri diskussion og væk med berøringsangst. Vi har en stor opgave her, som jeg naturligvis godt ved først og fremmest skal løses i Grønland, men jeg vil blot her også bekræfte socialministerens tidligere tilsagn om, at vi gerne bistår. Der er frygtelig mange tragedier, og der er frygtelig mange unge mennesker og børn, som trænger til en professionel og hjælpende omsorg, og vi vil gerne her yde, hvad vi kan af ekspertise.

Fru Ellen Kristensen peger derudover på et mere generelt problem: uddannelse af læger og lærere i Grønland. Jeg kan kun sige, at det er jo desværre et projekt, som ikke klares fra i dag til i morgen, men et projekt, som vi må hjælpe hinanden med at få mere hold på. Det tager tid, og jeg hører fru Kristensen sige, at der her er brug for et grønlandsk arbejdskraftengagement. Vi vil gerne også her sige: En positiv grundholdning, og lad os tilrettelægge en langsigtet uddannelsesprofil; det bidrager vi meget gerne til også fra dansk side.

Hr. Jóannes Eidesgaard og hr. Óli Breckmann beskæftigede sig selvsagt begge intenst med de forhandlinger om en suveræn statsdannelse på Færøerne, der pågår, og jeg vil gøre et par bemærkninger til hr. Óli Breckmann og hr. Jóannes Eidesgaard, i den rækkefølge.

Jeg vil sige til hr. Óli Breckmann:

Ja, vi har påbegyndt de praktiske forhandlinger nu, men der pågår ganske meget afklaringsarbejde og forhandlingsarbejde. Det gælder myndighedsudøvelsen, det gælder statsborgerskabsforhold, det gælder de økonomiske spørgsmål, herunder det monetære spørgsmål euro, som ikke bare er et ja eller nej, men i høj, høj grad også er en gennemgang af de økonomiske krav, der nu stilles, og en håndtering, en leven op til de nye krav.

Det gælder selve traktatkonstruktionen, hvor hr. Óli Breckmann godt ved, at vi tidligere har sagt fra dansk side: Lad os nu forhandle indholdet først, før vi giver barnet navnet. Skal det være en associeret statsforbindelse, eller skal det være noget andet?

Jeg har tidligere under forhandlingerne sagt, at de associerede statsforbindelser, vi kender, ikke er forbindelser, der umiddelbart kan sammenlignes med forholdet mellem Færøerne og Danmark. Mikronesien tror jeg er et eksempel, og det er i en anden relation, det er et udviklingsland. Det kan vi jo som bekendt bestemt ikke benævne Færøerne som.

Nuvel, vi går til sagen. Vi forhandler, og vi møder velforberedt til næste forhandlingsrunde. Vi har aftalt at udveksle diverse arbejdsrapporter, som ikke mindst justitsministeren og jeg selv, økonomiministeren og en række andre ministre er i fuldt sving med, og jeg ved, at der tilsvarende på Færøerne er forberedelser i gang.

Så stillede hr. Óli Breckmann mig et meget principielt spørgsmål. Hr. Breckmann sagde: Er det nu sådan, at hvis vi bliver i rigsfællesskabet, så falder bloktilskuddet også bort, eller gør det? Se, det spørgsmål har jeg også fået stillet under forhandlingerne, og jeg har sagt, som jeg gerne vil gentage: Vi kan ikke forhandle begge spor på én gang. Enten forhandler vi en suveræn stat, eller også forhandler vi et udvidet selvstyre inden for rigsfællesskabets rammer. Og nu forhandler vi så en suveræn stat, og det holder vi os til. Det er derfor også det, jeg vil svare på og koncentrere mig om. Jeg synes, det er bedst at gøre det sådan, for det er også det, der mest respekterer det færøske landsstyres ønsker.

Hr. Óli Breckmann refererede til Island og 1918. Må jeg minde hr. Breckmann om, at i 1918 var det nordiske samarbejde ikke helt så udbygget, som det er i dag, og derfor er vi simpelt hen i en anden situation, når det gælder vores samarbejde vedrørende statsborgerskab. Vores nordiske konventioner er der; det er et af de afgørende forhold.

Jeg vil sluttelig gerne bekræfte over for hr. Óli Breckmann, at sådan som vi ser forhandlingsforløbet, skal alt være afklaret, og med alt mener jeg både substansindholdet i en traktat om en suveræn stat, formuleringerne, en eksakt tidsramme og en folkeafstemning, som skal være besluttet på forhånd, og som afholdes på Færøerne.

Med tidsramme mener jeg naturligvis også, at når vi så har for os en økonomisk overgangs-